

6. THE SEA-SERPENT

(Post haec) **Perseus** (in finēs=Aethiopum) vēnit. (fines, finium, borders)

Ibi **Cēpheus-quīdam** illō-tempore rēgnābat.

Hīc Neptūnum,-maris=deum, ōlim offenderat;

Neptūnus autem mōnstrum-saevum mīserat. (saevus, -a, -um = savage)

Hōc cotīdiē (ē marī) veniēbat et hominēs dēvorābat.

itaque **pavor** animōs=omnium occupāverat. (pavor, pavoris, m = terror)

Cēpheus igitur ōrāculum=deī-Hammōnis cōsultuit, atque **deus** eum iussit filiam mōnstrō trādere.

Êius=autem=**filia, nomine Andromeda, virgō pulchra** erat.

Cēpheus ubi haec audīvit, magnum-dolōrem sēnsit.

desiderabat tamen cīvēs-suōs (ē tantō-periculō) extrahere; itaque imperāta=Hammōnis facere cōstituit.

7. A HUMAN SACRIFICE

Tum **rēx** diem-certam dīxit et omnia parāvit.

Ubi **ea-diēs** vēnit, **Andromeda** (ad lītus) venit, et (in cōspectū=omnium) (ad rūpem) adligāta est. (rupes, rupis f = a cliff, rock) (adligata est = was tied up)

Omnēs-miseri erant; valde dolebant.

At subitō, dum mōnstrum exspectant, **Perseus** accurrit; et ubi lacrimās vīdit,
“cur **miseri** estis?” dixit.

Illī rem-tōtam expōnunt et puellam dēmōnstrant.

Dum haec dicēbant, fremitum-terribilem audivērunt; simul **mōnstrum-horribile**
procul vidērunt. (fremitus, -us m = roaring) (procul = far off)

Omnes-territi erant.

Mōnstrum magnā-celeritāte (ad lītus) contendit, iamque (ad locum)
appropinquābat ubi **puella** stābat. (appropinquo (1) = to approach)